

Č. j.: 2R 8/05 – Hr

V Brně dne 13. června 2005

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 25.1.2005 společností **TCHAS, spol. s r. o., se sídlem 28. října 160/216, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory**, zast. jednatelem Ing. Václavem Daňkem, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4.1.2005 č. j. VZ/S227/04-152/14/05-Št ve věci přezkoumání úkonů společnosti **VF, a. s., se sídlem náměstí Míru 50, 679 21 Černá Hora**, zast. předsedou představenstva Ing. Františkem Virdzekem, učiněných při zadání zakázky „**Výstavba technologického centra**“ v užším řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno na centrální adrese dne 3.9.2004 pod ev. č. 50000939, jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S227/04-152/14/05-Št ze dne 4.1.2005

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

Odůvodnění

Společnost TCHAS, spol. s r. o., se sídlem 28. října 160/216, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory, zast. jednatelem Ing. Václavem Daňkem (dále jen „navrhovatel“), ve svém rozkladu ze dne 21.1.2005 navrhuje, aby předseda Úřadu zrušil rozhodnutí společnosti VF, a. s., se sídlem náměstí Míru 50, 679 21 Černá Hora, zast. předsedou představenstva Ing. Františkem Virdzekem (dále jen „VF, a. s.“) o odmítnutí žádosti navrhovatele o účast v užším řízení na předmětnou veřejnou zakázku, respektive rozhodnutí společnosti VF, a. s., o námitkách, a dále i rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), a aby rozhodl o nápravě tak, že navrhovateli bude umožněna další účast v předmětném užším řízení. Navrhovatel se neztotožňuje se závěry napadeného rozhodnutí především ve vztahu ke stanovisku, podle kterého je Úřad jako orgán dohledu nepříslušný k rozhodnutí ve věci. Navrhovatel se domnívá, že společnost VF, a. s., je povinna postupovat v souladu s ustanoveními zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb. a zákona č. 437/2004 Sb. (dále jen „zákon“), byť nesplňuje definici zadavatele uvedenou v ustanovení § 2 odst. 1 zákona. Důvodem tohoto tvrzení je skutečnost, že společnost VF, a. s., prohlásila, že bude postupovat v souladu se zákonem, a taky tak v samotném zadávacím řízení postupovala s výjimkami, které navrhovatel napadá ve svém návrhu. Úřad je proto dle názoru navrhovatele příslušný k tomu, aby v předmětné věci rozhodl, přičemž co se týče věcných důvodů, navrhovatel plně odkazuje na svůj návrh ze dne 15.11.2004.

K podanému rozkladu se dne 31.1.2005 vyjádřila společnost VF, a. s., a uvádí, že důvodem pro uveřejnění zadávacího řízení na centrální adrese podle zákona byla snaha společnosti VF, a. s., zajistit transparentnost průběhu výběrového řízení a výběr takového dodavatele, který by byl pro společnost zárukou zajištění realizace celého rozsahu dodávky jak ve stavební tak i v technologické části. Společnost VF, a. s., konstatuje, že není veřejným zadavatelem ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona. Dále se společnost VF, a. s. vyjadřuje k věcným důvodům odmítnutí žádosti navrhovatele o účast v užším řízení a označuje svůj postup za správný a odpovídající ustanovení § 40 zákona.

Ze správního spisu vplynuly tyto skutkové okolnosti případu. Společnost VF, a. s., uveřejnila na centrální adrese dne 3.9.2004 pod ev. č. 50000193 oznámení užšího řízení za účelem zadání zakázky „Výstavba technologického centra“. Dne 12.10.2004 rozhodla o odmítnutí žádosti navrhovatele, který proti tomuto rozhodnutí podal námitky a následně dne 16.11.2004 návrh k Úřadu. Tímto dnem bylo zahájeno správní řízení, ve kterém Úřad jako účastníky správního řízení označil společnost VF, a. s., a navrhovatele.

Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 4.1.2005 rozhodnutí č. j. VZ/S227/04-152/14/05-Št, kterým správní řízení zastavil podle ustanovení § 97 odst. 2 zákona s odůvodněním, že není příslušný k rozhodnutí o návrhu. Úřad konstatuje, že společnost VF, a. s., není zadavatelem podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) a b) zákona, přičemž dále zkoumal, zda nenaplnuje definici zadavatele dle ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona, tedy zda se nejedná o právnickou osobu zadávající zakázku na dodávky, služby nebo stavební práce, která je z více než 50 % financována veřejným zadavatelem. V této souvislosti pak Úřad zjistil, že Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR rozhodlo o podpoře projektu technologického centra společností VF, a. s., přičemž jednou z podmínek bylo i to, že společnost VF, a. s., provede investici do vzniku technologického centra. Poskytnutá dotace pak byla účelově určena k úhradě nákladů souvisejících s podnikatelskou činností, a to k úhradě nákladů a k nákupu služeb od podnikatelských subjektů se sídlem nebo bydlištěm

v České republice. Z uvedeného Úřad dovodil, že společnost VF, a. s., nebude k výstavbě technologického centra používat státní prostředky, neboť dotace na podnikatelskou činnost není na jeho výstavbu určena, a tedy není zadavatelem ani podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) zákona. Úřad tak nebyl příslušný o návrhu rozhodnout, neboť dle ustanovení § 94 zákona přezkoumává zákonnost úkonů zadavatelů při zadávání veřejných zakázek.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S227/04-152/14/05-Št ze dne 4.1.2005 zastavil správní řízení z důvodu své nepřislušnosti, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji.

K námitkám rozkladu uvádím následující:

Působnost Úřadu jako orgánu dohledu je upravena v ustanovení § 94 odst. 1 zákona, podle kterého Úřad při výkonu dohledu přezkoumává zákonnost úkonů zadavatele s cílem zajistit transparentnost zadávání veřejných zakázek a dodržování zásad stejného zacházení a nediskriminace zájemců a uchazečů o veřejné zakázky. Podle ustanovení § 94 odst. 2 zákona pak Úřad mimo jiné rozhoduje o tom, zda zadavatel při zadání veřejné zakázky postupoval v souladu s tímto zákonem, a také kontroluje úkony zadavatele při zadávání veřejných zakázek podle zvláštních předpisů. Z uvedeného je zřejmé, že Úřad v rámci své působnosti přezkoumává, posuzuje a kontroluje pouze postup zadavatelů veřejných zakázek, přičemž kdo je tímto zadavatelem, vyplývá z ustanovení § 2 odst. 1 a 2 zákona. Jak Úřad správně prokázal v napadeném rozhodnutí, společnost VF, a. s., v šetřeném případě nenaplnuje definici zadavatele veřejných zakázek ve smyslu posledně citovaných ustanovení zákona, přičemž ani navrhovatel toto zjištění ve svém rozkladu nezpochybnuje. Vzhledem k výše uvedenému je tedy zřejmé, že Úřad nebyl příslušný k přezkoumání postupu společnosti VF, a. s., když tato není zadavatelem a Úřad jako orgán dohledu ve smyslu ustanovení § 94 odst. 1 zákona je oprávněn přezkoumat pouze úkony zadavatelů veřejných zakázek. Úřad proto postupoval v souladu s ustanovením § 97 odst. 2 zákona, když zahájené správní řízení zastavil z důvodu, že není věcně příslušný k rozhodnutí o návrhu.

K tvrzení navrhovatele, že společnost VF, a. s., spadá do působnosti zákona a tedy i do přezkumné pravomoci Úřadu na základě svého prohlášení, že bude postupovat v souladu se zákonem a také tak v některých aspektech postupovala, pouze odkazuji na výše uvedené, že zákon upravuje pouze postup zadavatelů veřejných zakázek, stejně jako Úřad přezkoumává postup zadavatelů. Společnost VF, a. s., v šetřeném případě není zadavatelem ve smyslu ustanovení § 2 zákona. Současně je možno konstatovat, že zákon nezná, neupravuje, a tedy ani neumožňuje rozšíření své působnosti stejně jako působnosti Úřadu pouhým prohlášením libovolné fyzické či právnické osoby. Podobnou právní konstrukci nelze dovodit ani výkladem, neboť by mimo jiné odporovala i ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle kterého „státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem a to způsobem, který zákon stanoví“. Námitky navrhovatele proto v tomto bodě považuji za bezpředmětné.

Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných

souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. VF, a. s., se sídlem náměstí Míru 50, 679 21 Černá Hora, zast. Ing. Františkem Virdzekem,
2. TCHAS, spol. s r. o., se sídlem 28. října 160/216, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory, zast. Ing. Milanem Lasákem,
3. spis.